

Bibliaóra 2020. július 20-án

(rövidítve)

Kezdő ének: 294. dicséret – *Jézus, vigasságom...*

Imádkozzunk:

Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy gondod van ránk, életünk dolgait igazgatód: az elmúlt időszakban is megtapasztalhattuk oltalmazó szeretetedet, vezetésedet és hatalmadat. Köszönjük, hogy vigasságunk, vigasztalásunk és erőforrásunk lehet Benned. Most is úgy állunk meg Előtted, hogy Nálad keressük és Tőled várjuk mindazt, ami az életünket betölti és vezeti, ami erőt és oltalmat jelent az útra, amelyen járnunk kell. Te légy örömünk, békességünk forrása, segíts, hogy céljaink ne legyenek önös célok, hanem tudjuk azokat akaratodhoz hangolni. Kérünk, igéd legyen alap és támasz az életünk, a Neked való tevékenységünk számára, hogy az kedves lehessen Előtted. Most is így keresünk, és kérünk, hogy közöld magad velünk, add megértenünk szavadat, váljon az számunkra üzenettedé.
Ámen

Ószövetségi igeszakasz: 1Királyok 9. fejezet

Az Úr ígérete és intése Salamonhoz

1 Amikor Salamon befejezte az Úr templomának és a királyi palotának az építését és mindazt, amit még kívánt és meg akart csináltatni, **2 megjelent az Úr Salomonnak másodszor is úgy,** ahogyan Gibeónban megjelent neki. **3** Ezt mondta neki az Úr: **Meghallgattam** imádságodat és könyörgésedet, amelyet elélem tartál. **Megszentelem** ezt a templomot, amelyet építettél, hogy itt legyen az én nevem mindörökké; **itt lesz a szemem és a szívem is mindenkor!** **4** És **ha előttem jársz,** ahogyan apád, Dávid is tette, tiszta szívvel és őszintén, és megteszel mindent, amit megparancsoltam neked, megtartva rendelkezéseimet és törvényeimet, **5 akkor állandóvá teszem** királyi trónodat Izráelben örökké, ahogyan megígértem apádnak, Dávidnak: Nem vesznek ki utódaid Izráel trónjáról. **6 Ha azonban** konokul elfordultok tőlem, ti és utódaitok, és nem tartjátok meg parancsolataimat és rendelkezéseimet, amelyeket elétek tartam, hanem más isteneket tiszteltek és azokat imádjátok, **7 akkor kiirtom** Izráelt arról a földről, amelyet nekik adtam, ezt **a templomot,** amelyet nevemnek szenteltem, **elvetem színem elől,** Izráelt pedig példálózva, maró gúnnyal emlegetik majd minden nép között. **8** És bármilyen felséges is ez a templom, mégis, aki csak elmegy majd mellette, elborzadva szisszen föl, és ezt kérdezi: **Miért bánt el** így az Úr ezzel az országgal és ezzel a templommal? **9** Akkor majd ezt fogják felelni: **Azért, mert elhagyták** az Urat, az ő Istenüket, aki őseiket kihozta Egyiptomból, és más istenekhez ragaszkodtak, azokat imádták, és azokat tisztelték. Ezért hozta rájuk az Úr mindezt a veszedelmet.

Elkészült a templom, megtörtént nagy pompával a felszentelése. Isten Lelke, jelenléte betöltötte a templomot, annak jeléül, hogy Ő ezt a hajlékot elfogadja a népével való találkozás helyszínének. Az Úr most újra megjelenik Salomonnak álmában, és válaszol a templomszentelő imájára. Ő imádságot meghallgató Isten, az válaszol gyermekeinek. Ígéretet ad, amelynek feltétele a nép hűsége, vagyis az engedelmisségben, a Vele való kapcsolatban maradás. A hűtlenség következménye, büntetése a nép szétszórása, a templom pusztulása lesz, valamint hogy gúny meg

szóbeszéd tárgyává válnak más népek számára. Ez következik majd be a babiloni fogsággal is, hiába gondolták az Izraél fiai, hogy az nem lehet, Isten azt nem engedi meg, hogy a templomnak baja essék. Pedig esett, még a népnek Isten. Mert Isten komolyan gondolja, amit mond, s azt várja, hogy mi is komolyan vegyük,

Isten tehát figyelmezteti Salamont, hogy nem bízza el magát azért, hogy templomot épített, mert nem ez garantálja Isten jótetszését népe iránt, hanem a Neki való engedelmesség. A templom több, mint egy épület. Hiszen az Istennel való kapcsolatot hivatott hirdetni, és külső feltételeit segíteni. Isten válasza is megerősíti, hogy a templomnak addig van létjogosultsága, amíg ott ez a találkozás történik. Amikor már csupán egy díszes épület lesz belőle, akár műemlékként is, de lelki tartalom és küldetés nélkül, akkor az már nem templom ebben az értelemben. És küldetését elvesztette.

Vannak elhagyott, szó szerint romos templomok. Ha már nincs ott gyülekezet, akkor nem valószínű, hogy mindenáron renoválni kell. Kinek, minek, ha a küldetését nem tudja teljesíteni? Csak egy régi épület lesz a maga egykori szépségével, de nem istentiszteleti hely...

Salamon városokat ad át Hírámnak

[10](#) Miután eltelt az a **húsz** esztendő, ameddig Salamon ezt a két házat, az Úr templomát és a királyi palotát fölépítette, [11](#) mialatt Hírám, Tírusz királya annyi **cédrusfát, ciprusfát és aranyat** szállított Salamonnak, amennyit csak kívánt, Salamon király *húsz várost* adott Hírámnak Galilea földjén. [12](#) Amikor azonban Hírám elment Tíruszból, hogy megnézzze a városokat, amelyeket Salamon adott neki, **nem volt megelégedve** velük. [13](#) Ezért azt mondta: Miféle városokat adtál nekem, testvérem?! Ezért nevezik azokat **Kábúl földjének** mindmáig. [14](#) Pedig Hírám **százhúsz talentum aranyat** küldött a királynak.

A Szentírás húsz esztendőben határozza meg az építkezés időszakát. Ezalatt Tírusz királya, Hírám biztosította a rengeteg építőanyagot, amiben Izraél földjén hiány volt. Mert Salamon a legjobbat, legértékesebbet akarta az Úrnak adni. A jó viszonyt megzavarta az a dolog, amiről többet nem tudunk, és így nehéz állás foglalni, hogy kinek van mulasztása a másikkal szemben. De mindenképpen kár, hogy egy hosszú idejű, jó együttműködést zavar meg egy olyan feszültség, amit – mint rendszerint, most is – anyagi természetű dolog idéz elő. Nagyon kell óvnunk és féltelnünk a kapcsolatainkat, hogy ne keletkezzen bennük zavar vagy gyanakvás a másikkal szemben.

Salamon egyéb építkezései

[15](#) Ilyen kényszermunkát vetett ki Salamon király, hogy megépítse az Úr templomát és a maga palotáját meg a Milló-erődöt és Jeruzsálem várfalát, továbbá Hácórt, Megiddót és Gézert. [16](#) Fölvonult ugyanis a fáraó, Egyiptom királya, elfoglalta és fölperzselt Gézert, a városban lakó kánaániakat pedig legyilkolta, majd leányának, Salamon feleségének adta nászajándékkul. [17](#) Ezért építette föl Salamon **Gézert**, továbbá Alsó Bét-Hórónt, [18](#) Baalátot és

Tadmórt **az ország puszta részén**, [19](#) az összes **raktárvárost**, amely Salamoné volt, a **harcikocsik és lovak városait**, és amit csak építeni kívánt Salamon Jeruzsálemben, a Libánonon és **birodalma egész területén**. [20](#) Mindazokat, akik az emóriak, a hettiták, a perizziek, a hivviek és a jebúsziaiak népéből megmaradtak, akik tehát **nem Izráel fiai** közül valók voltak, [21](#) meg fiaikat, akik utánuk **az országban megmaradtak**, mert nem tudták kiirtani őket Izráel fiai, Salamon **kényszermunkásokká tette**; azok még ma is. [22](#) **Izráel fiai** közül azonban senkit sem kényszerített Salamon rabszolgasorba; ők **harcosok** voltak, **udvari emberei**, vezérei, tisztjei meg harci kocsijainak és kocsihajtóinak a parancsnokai. [23](#) Azok a munkavezetők, akik Salamon munkáit irányították, ötszázötvenen voltak; ők végeztették a munkát a néppel. [24](#) Amikor a fáraó leánya fölment Dávid városából abba a palotába, amelyet Salamon épített neki, akkor építette meg a Milló-erődöt is. [25](#) Salamon **évenként háromszor** mutatott be égőáldozatokat és békeáldozatokat azon az oltáron, amelyet az Úrnak építtetett, és azon füstölögtetett az Úr színe előtt, miután befejezte a templomépítést. [26](#) **Hajókat is csináltatott** Salamon király Ecjón-Geberben, amely Élót mellett a Vörös-tenger partján, Edóm földjén van. [27](#) És elküldte **Hírám** a hajókon Salamon szolgálóival együtt a maga szolgálóit, akik **hajósok** voltak, és ismerték a tengert. [28](#) Eljutottak **Ófírba**; hoztak onnan **négyszázhusz talentum aranyat**, és elvitték Salamon királynak.

Salamon egyéb építkezései többnyire a meglévő sokféle védelmi jelentőségű hely megerősítése, meg az ország működését szolgáló vagy raktárvárosok kiépítése köré csoportosíthatók. Említést tesz a szentíró a kényszermunkáról, hangsúlyozva, hogy csak az idegenekre vonatkozott. De más helyekről tudjuk, hogy azért nem egészen volt ez így, ezért is kérte az utódjától, Roboámtól a nép, a nehéz igának az enyhítését.

Fontos információ, hogy miután felépült a templom, Salamon már csak itt mutat be áldozatot az Úrnak, mégpedig évente háromszor, bizonyára a 3 zsidó fő ünnepen (kovásztalan kenyerek, aratás és betakarítás ünnepe), ezzel is erősítve a templom jelentőségét, az áldozóhalmok és szentélyek szükségtelenségét. Végül a zsidók számára ismeretlen területről, a hajózásról is szó esik. A kereskedőhajók Tírusz segítségével hatalmas értékekkel térnek vissza – elképesztő mennyiségű ofíri aranyat hoztak az emberei.

Újszövetségi igeszakasz: Márk ev. 3,7-12

[7](#) Jézus pedig tanítványaival együtt **visszavonult a tengerhez**, ahová nagy sokaság követte Galileából, Júdeából [8](#) és Jeruzsálemből, sőt Idumeából, a Jordánon túlról, Tírusz és Szidón környékéről is **nagy sokaság ment hozzá**, amikor hallottak arról, milyen nagy dolgokat tett. [9](#) Jézus pedig szólt tanítványainak, **legyen készen számára egy csónak** a sokaság miatt, hogy **ne tolongjanak** körülötte. [10](#) Mert **sokakat meggyógyított**, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, **hozzá tódultak, hogy megérinthessék**. [11](#) Amikor pedig meglátták őt a **tisztátalan lelkek**, leborultak előtte, és így kiáltottak: **Te vagy az Isten Fia!** [12](#) Ő azonban szigorúan **rájuk parancsolt**, hogy ne fedjék fel, kicsoda ő.

Jézussal szemben erősödnek az indulatok, a farizeusok és a Heródes pártiak már a megölését tervezik, pedig „csak” gyógyít, jót tesz. Igaz, mindez szombatnapon a zsinagógában történt, amikor egy sorvadttal kezű embert meggyógyított. De hát annál szentebb lehetne az a zsinagógai alkalom, ahol Isten gyógyító erőit lehet

tapasztalni! Ők azonban nem így gondolkodnak, zavarja őket Jézus tevékenysége, különösen, hogy ilyen „eredményes”.

Jézus azonban nem keresi a konfliktust, félrevonul, a tömeg pedig a tengerparton is megtalálja Őt. Tódulnak oda sokfelől, akik hallottak arról, milyen nagy dolgokat tett. Olyan sokan, hogy egy csónakot tart készenlétben. Máskor már ebből szól és tanítja a nagy sokaságot. Nyilván akkor sem lehetett az embereket fegyelmezni, hiába volt minden, túlságosan tolongtak körülötte. Van fordítás, amely ezt így mondja el: „*Akinek valami baja volt, megrohanta őt, hogy megérinthesse*”. Bárcsak tolongnának ma is, bárcsak Jézusnál keresnék a megoldást a nyomorúságaikra, azzal a meggyőződéssel, hogy ez a jó hely, ahol megkaphatjuk, amire szükségünk van... Pedig Ő ma is „ingyen” rendel...

A tudósításból mintha úgy tűnne, hogy aki csak megérintette, meggyógyult. Ezzel a hittel közeledtek Hozzá az emberek. Márk külön kiemeli a tisztátalan lelkeket, akik leborultak Előtte és Isten Fiának vallották. Ez a tisztátalan lelkek részéről nem hódolás volt az Isten Fia előtt... hatalma kényszere alatt nem tudtak mást tenni, de legalább a kiáltásukkal akartak zavart kelteni... Hatalmával Jézus elhallgattatja őket. Ez nem tanúvallomás róla, hiszen nem hitből, engedelmességből, hanem dacból, ellenállásból történik. Szigorúan rájuk parancsolt. Ő parancsol a tisztátalan lelkeknek, Ő úr a démoni erők felett is. Csak Ő parancsolhat rájuk, az Ő hatalma nélküli emberi elhatározás eleve kudarcra van ítélve... *Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus, Krisztus, áldunk azért, hogy megszólítani, gyógyítani, üdvözíteni jöttél mindazokat, akik találkoznak Veled és elfogadják kinyújtott kezedet. Bizony sokszor kell nyújtogatnod utánunk, mert mi nem vagyunk olyanok, mint a tömeg, amely gyógyulást keresve szinte megrohant Téged, és hozta a maga nyomorúságát. Bocsásd meg ezt nekünk.

Köszönjük, hogy szemed rajtunk, szíved velünk van, irgalmas szeretetedre számíthatunk. Kérünk, formáld úgy szívünket, hogy őszinte hódolattal keressük tetszésedet, és bízzuk Rád az életünket. Könyörgünk a betegekért, hozzátartozóikért, vedd körül irgalmaddal a földi életből távozókat is, kicsinyeket, nagyokat oltalmazzon kegyelmed és add minden nyomorúságban megtapasztalnunk, hogy Benned szabadítóra leltünk, aki testünk-lelkünk igazi orvosa. Békességed maradjon rajtunk. *Ámen*

Mi Atyánk... Áldás...

Záró ének: 510. dicséret – *Ó, lelkem szent napsugara...*